

SLOVENSKI

vestnik

Izdajatelj, lastnik in založnik: Dr. Franc Petek, Velikovec. — Uredništvo in uprava: Celovec-Klagenfurt, Gasometergasse 10, telefon 56-24. Glavni urednik: Franjo Ogris, odgovorni urednik: Lovro Potočnik. — Tiska: Založnika in tiskarska družba z o. j. Drava, Celovec-Borovlje. — Dopisi naj se pošiljajo na naslov: Celovec-Klagenfurt 2, Postfach 124.

Letnik XII.

Celovec, petek, 6. september 1957

Štev. 36 (801)

Ali je Državna pogodba res samo „kos umazanega papirja“

Pred nedavnim smo poročali, da je začel formalno s svojim delom mešani jugoslovansko-italijanski odbor, katerega naloga je, da rešuje vprašanja v zvezi z manjšinami v Jugoslaviji odnosno Italiji, kakor to določa leta 1954 sklenjeni londonski sporazum. To pa je — vsaj kar tiče Italije — doslej tudi edini ukrep, ki je bil storjen v tem oziru, kajti Italija še do danes ni uradno razglasila posebnega statuta londonskega sporazuma, kakor je to napravila Jugoslavija takoj po podpisu tozadevne mednarodne pogodbe.

Posledica tega zavlačevanja pa je, da se najdejo na Tržaškem še danes uradniki in celo sodniki, ki tri leta po podpisu mednarodne pogodbe odklanjajo in zavračajo upoštevanje pravic državljanov slovenske narodnosti z motivacijo, da zanje londonski sporazum ni obvezen, ker mu manjka zakonita oblika za uporabo v notranjosti države. Položaj, ki je nastal

in ki še vedno traja — pravi v tej zvezi med drugim glasilo tržaških Slovencev »Primorski dnevnik« — je nesmiseln in nelogičen: Pod okriljem vladnega generalnega komisarja, ki je bil imenovan na podlagi londonskega memoranduma, in pod okriljem vojaških in varnostnih oblastev, ki so bila ustanovljena na podlagi memoranduma, se dvigne sodnik, poklicni čuvar zakonitosti in pravice, sodnik, pravimo, ki je bil tudi imenovan odnosno potrjen na podlagi istega memoranduma, in ta sodnik javno, ex cathedra, odloča in sodi, da on tega memoranduma ne prizna in ne pozna, ker mu odgovorna vlada ni dala potrebne zakonite oblike. Tako stanje je neznosno in postaja absurdno.

Ob takem stanju je razumljivo, da se Slovenci v Italiji prizadevajo za to, da bi italijanska vlada končno tudi uradno potrdila veljavnost londonskega sporazu-

ma ter tako preprečila, da bi italijanski uradi in oblasti še naprej nekaznovano odrekli državljanom slovenske narodnosti najosnovnejše človečanske pravice, ki so jim zajamčene v mednarodni pogodbi, katero pa je tržaški sodnik še pred nedavnim imenoval »kos umazanega papirja«. V tej zadevi se je obrnilo na tajništvo mešanega odbora tudi tržaško društvo »Pravnik«, ki je opozorilo predstavnike obeh držav na neznosno stanje ter predlagalo, da bi vprašanje uradne razglasitve londonskega sporazuma obravnavali že na prihodnjem zasedanju mešanega odbora.

Tako v Italiji. In kako je s podobnim vprašanjem pri nas v Avstriji?

Zvezna vlada je Državno pogodbo in s tem tudi njen člen 7 sicer že pred dobrim letom uradno razglasila v zveznem zakoniku, vendar se pri celovškem sodišču še vedno zgodi, da sodnik enostavno odkloni zahtevo po upoštevanju slovenskega uradnega jezika, čeprav je avstrijskim državljanom slovenske narodnosti uporaba slovenskega jezika pred uradi in sodišči zajamčena v Državni pogodbi in s tem z zveznim in ustavnim zakonom. To svoje početje, ki je skoraj podobno zavestnemu kršenju veljavnih zakonov, skuša poklicni čuvar zakonov in pravice utemeljevati s tem, da še niso izšli potrebni izvedbeni zakoni in da določila člena 7 za celovško sodišče sploh ne veljajo, če pa upoštevati, da je tudi že najvišje avstrijsko sodišče v podobnem primeru nedvoumno priznalo in potrdilo veljavnost člena 7 Državne pogodbe.

Dolžnost pristojnih oblasti in zakonodajnih organov torej je, da nemudoma poskrbijo — v kolikor so taki sploh potrebni — za izvedbene zakone k členu 7 Državne pogodbe. Kajti dokler lahko še okrajni sodnik samovoljno odloča o veljavnosti določil Državne pogodbe za posamezne sodne okraje, da potem lahko mirne duše zavrne upoštevanje zakonite in ustavne zajamčene pravice državljanov-pripadnikov narodne manjšine, tako dolgo se pač ne moremo znebiti vtisa, da mednarodna pogodba tudi marsikomu v Avstriji ne pomeni mnogo več kot »kos umazanega papirja«.

Francija med dvema ognjema

Položaj, v katerem se je znašla Francija, nikakor ni zavidanja vreden, kajti z dveh strani ji hkrati grozi neposredna nevarnost: Izredno slab gospodarski položaj je izsilil vladne ukrepe, s katerimi so se vodilni politiki pri vsem prebivalstvu močno zamerili; na drugi strani pa se bliža trenutek, ko bo morala Francija v Združenih narodih zagovarjati svojo politiko nasilja v Severni Afriki in posebno v Alžiru.

Boj proti inflaciji imenuje francoska vlada svoje drastične ukrepe v državnem gospodarstvu, ki so silno razburili vse sloje prebivalstva. Posebno med kmeti je prišlo do odkritega nasprotovanja in sta združenje kmetijskih proizvajalcev ter konfederacija sindikata kmetijskih delavcev ustanovili posebno »skupno fronto« proti vladni politiki v kmetijstvu. Francoski kmetje se namreč bojijo, da jim bo vlada s svojimi ukrepi še do konca tega leta povzročila škode za več kot 130 milijard frankov.

Upornim kmetom, ki so po nekaterih krajih postavili celo barikade po cestah, se je pridružilo tudi precejšnje število poslancev, predsedstvo skupščine pa prejema vedno bolj odločne zahteve po izrednem zasedanju skupščine, kjer naj bi obsojili »absurdne mere v gospodarstvu«. Tako združenje proizvajalcev kakor tudi sindikati zahtevajo svobodno trgovino s kmetijskimi pridelki in bodo to svojo zahtevo po potrebi podkrepili s stavko, kakor so jo za 11. in 12. septembra napovedali vsi pekarnarji. Ob takem razvoju je smatral ministrski predsednik za potrebno, da po radiu naslovi na vse Francoze patriotičen poziv, naj bodo pripravljene na nujne žrtve.

Vodilnim politikom pa ne povzročajo skrbi le neprijetni dogodki doma, marveč v enaki meri tudi problemi svetovne politike. V tak problem pa se v zadnjem času vedno bolj spreminja tudi vojna v Alžiru, to še zlasti zdaj, ko bo v najbližji bodočnosti o alžirskem vprašanju razpravljala tudi Glavna skupščina OZN. Vlada v Parizu se je — očitno v občutku slabe vesti — odločila, da bi zadevo še pred zasedanjem Združenih narodov rešila s sprejemom novega statuta za Alžir. Vendar vse kaže, da pri te vrste reševanju nima preveč sreče, kajti nesoglasja med posameznimi strankami so mnogo večja, kot je bilo pričakovati.

Celih deset dni se je predsednik vlade Bourges Maunoury trudil, da bi pridobil posamezne politične skupine za načrte, ki jih je za rešitev alžirskega vprašanja izdelala njegova vlada. In uspehi? Huda

trenja in pomisleki ter velika neskladnost v glediščih strankarskih voditeljev so bili sadovi njegovih prizadevanj. Včeraj je vlada sicer ponovno proučila osnutek bodočega političnega statuta za Alžir, vendar je v vrstah političnih opazovalcev malo upanja, da bi predsedniku vlade uspelo odstraniti vsa nasprotja in si tako zagotoviti široko podporo poslancev na zasedanju parlamenta konec tega meseca.

Kljub težavam, ki pritiskajo na Francijo z dveh strani, pa se v glavah njenih odgovornih politikov očitno še vedno ni začelo jasnosti. To je potrdil tudi zunanji minister Pineau, ki zdaj po južnoameriških državah berači za podporo v alžirski debati v OZN, ko je na tiskovni konferenci izjavil, da Francija obžaluje, ker lani ni okupirala celega Sueškega prekopa. O Alžiru pa je ob tej priložnosti dejal, da ne more podpreti zamisli o neodvisnosti Alžira, ker je tam številno evropsko prebivalstvo, katerega Francija ne more zapustiti. Želje in zahteve domačega prebivalstva pa so zanj seveda nezanimive, če gre za interese in koristi kolonialne sile.

Vprašanje razorožitve na tehtnici

Razorožitveni razgovori v Londonu so zadnje čase, posebno pa od takrat, ko sta obe strani predložili doslej najbolj konkretne predloge za omejitve odnosno ukinitve oboroževalne tekme, le še formalnega značaja. Na obeh straneh namreč pričakujejo, da bodo londonske razgovore prenesli na širši forum ter o tem pomembnem vprašanju razpravljali neposredno v Glavni skupščini OZN. Posebno Sovjetska zveza zastopa mnenje, da pogajanja v pododboru trenutno nimajo več pravega smisla, marveč bi jih bilo treba nadaljevati v OZN, kjer bi sodelovali tudi ministri posameznih velesil, prav tako pa tudi zastopniki drugih držav, ki so zainteresirane na tem problemu.

V Londonu so na zadnjih sestankih izmenjavali le formalne izjave in je šlo predvsem za to, ali bo sovjetski predstavnik Zorin pristal na zadnji načrt, ki so ga predložile zahodne sile. Izkazalo pa se je, da vodja sovjetske delegacije zahodnega predloga ni sprejel in tudi ne zavrnil, marveč le izrazil svojo pripravljenost, da še nadalje načelno razpravlja o vprašanju razorožitve.

Zdaj se v Londonu le še trudijo, da bi našli kolikor toliko tehten vzrok za prekinitve teh razgovorov ter za njih pre-

ložitev v OZN, hkrati pa skušajo zvaliti krivdo za neuspeh eden na drugega.

Politični krogi pa spravljajo v zvezi z vprašanjem razorožitve tudi trenutni obisk britanskega zunanjega ministra Selwyna Lloyda v Beogradu. Zahodni opazovalci namreč domnevajo, da je glavna tema sedanjih britansko-jugoslovanskih razgovorov prav to vprašanje in ne izključujejo možnosti, da bi se Jugoslavija pri razorožitveni debati v OZN zavzela za kakšno kompromisno rešitev med stališči Zahoda in Vzhoda.

Zdravstveno stanje kanclerja Raaba se boljša

Otvoritve kmetijskega velesejma v Riedu v Gornji Avstriji preteklo soboto se je udeležil tudi zvezni kancler Raab, ki je imel tudi otvoritveni govor. Med ogledom razstavnih prostorov je kanclerju Raabu nenadoma odpovedala desna noga in so ga takoj morali spraviti v bolnišnico v Linz. Tukaj so ga preiskali zdravniki specialisti, med njimi dr. Schweizer, in ugotovili delno omrtvičenje desne noge. Zaradi tega obolenja bo moral zvezni

Slovenska državna realna gimnazija v Celovcu

Objava

Nadaljnje prijave za prve tri razrede Slovenske državne realne gimnazije v Celovcu so možne do 7. septembra 1957.

Učenci, ki niso avstrijski državljanji, morajo za sprejem na šoli vložiti posebno prošnjo na deželni šolski svet in to prošnjo oddati pri ravnateljstvu šole. Pogoj za sprejem so isti, kakor na vseh nemških srednjih šolah, dodatno pa morajo učenci polagati tudi izpiti iz slovenščine.

Od 2. septembra so uradne ure vsak dan od 8. do 10. ure v poslopju državne realke, 2. nadstropje, soba 65, Lerchenfeldgasse 22.

V ponedeljek, dne 9. septembra, so ob 14. uri sprejemni izpiti za vse tri razrede, nadaljevanje pa v torek, dne 10. septembra ob 14. uri.

V sredo, dne 11. septembra, je v času od 14. ure do 16. ure vpisovanje, pri katerem se morajo osebno javiti učenci vseh treh razredov.

V četrtek, dne 12. septembra, je ob 10. uri v cerkvi Sv. Duha v Celovcu slovenska otvoritvena služba božja, h kateri so vabljeni tudi starši učencev.

Isti dan popoldne ob 13. uri 25 minut je prvi redni pouk.

Ker je vstop v šolske prostore s cestnimi čevlji zabranjen, naj si učenci pravočasno preskrbijo copate.

Ravnateljstvo

Na Dunaj prišel novi ameriški veleposlanik

V nedeljo je prispel na Dunaj novi veleposlanik Združenih držav Amerike H. Freeman Matthews. Pred odhodom na svoje novo službeno mesto se je sestel s predsednikom ZDA Eisenhowerjem, ki mu je dal še zadnja navodila.

Makarioseva pot v Ameriko

Ciprski nadškof Makarios je pred nekaj dnevi odpotoval v Ameriko, kamor ga je uradno imenoval najmlajši ciprski prska federacija, ki ima 15.000 Američanov ciprskega rodu.

Vendar Makarios v Ameriki nikakor ni le za obisk, prav tako pa tudi ni za razpisno v Ameriko ravno zdaj, ko se v zvezi s sedanjem zasedanjem Glavne skupščine OZN, katerega dnevni red obsega tudi vprašanje o Cipru. Zato v obveščenih krogih že domnevajo, da bo Makarios prisostvoval začetku zasedanja OZN kakor tudi debati o Cipru.

O glavnem namenu svojega obiska v Ameriki je Makarios govoril tudi sam v posebni poslanici, ki jo je naslovil ob odhodu v ZDA na prebivalstvo Cipra. V tej poslanici namreč pravi, da se bo med obiskom v Ameriki z vsemi močmi zavzel za dosego pravičnih zahtev Ciprčanov, ki terjajo pravico do samoodločbe. Vem — pravi Makarios — da bomo zadeli na številne težave in ovire, toda jaz ne poznam človeške sile, ki bi mogla preprečiti uresničitev zakona svobode.

Glavna skupščina OZN pred velikimi nalogami

Doslej obsega dnevni red letošnjega rednega zasedanja Glavne skupščine Organizacije združenih narodov, ki bo začela dne 17. septembra zasedati v moderni palači OZN v New Yorku, nekaj nad 60 točk. Deloma so to važni politični in pravni problemi mednarodnega pomena, deloma pa le več ali manj nebitvena formalna in birokratska vprašanja.

Teden dni pred začetkom zasedanja redne skupščine pa se bodo sestali še na izredni seji, ko bodo ponovno obravnavali vprašanje Madžarske v zvezi z lanskeletnimi dogodki.

Med pomembnimi točkami letošnjega zasedanja pripada prvo mesto nedvomno vprašanju razorožitve, pri katerem pa že v naprej izgleda, da ne bo lahko doseči konkretnih uspehov. To je pokazal tudi ves dosedanja potek zasedanja posebnega pododbora za razorožitev, ki v poročilu Glavni skupščini ne bo mogel navesti nobenega praktičnega napredka. Vprašanju razorožitve in posebej vprašanju atomskega orožja je posvečenih sploh več točk dnevnega reda, kar dokazuje, da pripisujejo temu za vse človeštvo usodnemu problemu poseben pomen tudi v tej svetovni organizaciji.

Prav tako so mednarodne važnosti tudi predvidena razpravljavanja o usodi celih narodov (Madžarska, Alžir, Ciper, Oman in Togo), nadalje vprašanje ustanovitve posebnega fonda OZN za pomoč nerazvitim deželam, urad visokega komisarja Združenih narodov za begunce, priporočila, ki se nanašajo na mednarodno spoštovanje pravic narodov in njih samoodločbe, poročilo skrbniškega sveta, vprašanja človeških pravic in druga podobna vprašanja. Obravnavanje vseh teh problemov v Glavni skupščini OZN kaže, da postaja ta organizacija dejansko vedno bolj univerzalna in vsestranska svetovna ustanova.

Pa tudi vprašanja sprejemanja novih članov v OZN se ne sme prezreti, kajti ravno pri obravnavanju tega problema

so se vsako leto duhovi v Združenih narodih najbolj razburili. Med državami, ki se potegujejo za sprejem v OZN, sta tudi najnovejši samostojni deželi v svetu — Ghana in Malaja, hkrati pa še vedno čakata pred zaprtimi vrati tudi LR Kitajska in LR Mongolija.

V političnih krogih pripisujejo precejšen pomen tudi dejstvu, da je na dnevnem redu letošnjega zasedanja Glavne skupščine OZN tudi razprava o nekaterih spremembah Ustanovne listine OZN. V tej zvezi bodo razpravljali o povečanju števila nestalnih članov Varnostnega sveta, ker se je število držav-članic Združenih narodov od nastanka OZN pa do danes že močno povečalo, kar terja tudi sorazmerno povečanje zastopstva v Varnostnem svetu. In podobno je razmerje pri Ekonomsko-socialnem svetu, zaradi česar je pričakovati, da bodo imeli zagovorniki spremembe Ustanovne listine vsaj v tem pogledu uspeh.

Deset let „Litostroja“

Dne 1. septembra so praznovali v Ljubljani pomemben praznik — desetletnico obstoja in obratovanja strojne tovarne Titovih zavodov »Litostroja«.

Za Jugoslavijo in njeno industrijsko izgradnjo pomeni to slovensko turbinsko podjetje nedvomno pomemben korak naprej, zato je tudi razumljivo, da so desetletnici obstoja posvetili veliko pažnjo ne le v Sloveniji, marveč v vsej Jugoslaviji. Slavnostnih prireditev in sej ob desetletnici so se namreč udeležili tudi mnogi zastopniki zvezne vlade in zveznih gospodarskih ustanov, predsednik republike maršal Tito, ki se proslave ni mogel osebno udeležiti, pa je kolektivu Litostroja z brzojavko čestital za praznik ter poudaril važno vlogo, ki jo je imelo in jo še ima

Delegacije držav-članic Organizacije združenih narodov bodo med svojim bivanjem v New Yorku našle torej dovolj dela in bo po vsej verjetnosti minilo več mesecev, preden bo Glavna skupščina predelala ves obširni dnevni red. Vendar so mnogi že v naprej mnenja, da v številnih vprašanjih ne bodo našli dokončne rešitve, ker bodo take probleme reševali le s formalne plati. Sploh vse kaže, da gre pri reševanju raznih svetovno-političnih vprašanj v prvi vrsti le za formalnost in prestiž, ker se obe strani — Vzhod in Zahod — trudita, da ne bi bilo treba prevzeti odgovornosti pred svetovno javnostjo. To v veliki meri velja tudi za delo v Združenih narodih, kjer se morajo resnične potrebe dobro vpeljanega človeškega sožitja, ki bi ob sedanjih tehničnih možnostih lahko resnično doseglo velike, svetovne okvire, marsikje umakniti ozkim političnim računom ter nezaupanju med posameznimi silami.

to podjetje pri izgradnji socializma v Jugoslaviji.

Litostroj si je v teh desetih letih svojega obstoja pridobil sloves tako doma v Jugoslaviji kakor tudi izven njenih meja. To potrjujejo naročila iz inozemstva in je za kolektiv podjetja posebno razveseljivo, da so prejeli prav na dan proslave desetletnice naročila za opremo nove hidroelektrične centrale v Pakistanu. V ostalem pa so šli proizvajati Litostroja v številne dežele Evrope, Afrike, Azije in Južne Amerike.

Doslej je bilo v Litostroju izdelanih nad 800.000 KM turbin. Zmogljivost podjetja se je postopoma dvigala, ker so skoraj vsako leto dogradili kakšen nov oddelek in je danes zaposlenih v Litostroju okoli 2300 delavcev in nameščencev.

Beograjski sejem je bil zelo uspešen

Od 23. avgusta do 2. septembra je bil v Beogradu prvi povojni mednarodni sejem tehnike in tehničnih pridobitev, ki se ga je udeležilo 650 jugoslovanskih in 850 tujih podjetij iz 27 dežel, med njimi tudi podjetja iz Avstrije. Sejem je bil predvsem za Jugoslavijo velikanskega pomena, ker je na tej razstavi industrijsko mlada država seznanila tuje kupce s svojimi tehničnimi pridobitvami v povojnih letih, predvsem s področja strojne tehnike in elektrotehnike. Razen tega pa je sejem dal Jugoslaviji možnost za nakup in prodajo novih licenc, patentov in drugih dokumentacij za nadaljnji tehnični napredek in napredek proizvodnje v Jugoslaviji.

Za sejem v Beogradu je vladalo splošno zanimanje, kar je prišlo do izraza v velikanskem številu obiskovalcev te mednarodne prireditve, saj je sejem obiskalo v 11 dneh nad 1.000.000 obiskovalcev, med katerimi so bili močno zastopani tudi obiskovalci iz inozemstva. Sejem je dosegel lepe uspehe in sklenjenih je bilo kupnih

pogodb za 135 milijard dinarjev, in sicer za okoli 118 milijard dinarjev med domačimi in za 16,5 milijarde dinarjev med tujimi kupci. Jugoslovanska podjetja so sklenila s tujimi podjetji za več kot 6,5 milijarde dinarjev kupnih pogodb za izvoz izdelkov elektroindustrije, industrije stekla, farmacevtske industrije in lesne industrije. Za te proizvode so bili glavni interesi kupci iz Velike Britanije, Libanona, Poljske, Sirije in Italije. Največ kupčij za uvoz v Jugoslavijo so sklenili razstavljalci iz Italije, držav Vzhodne Evrope, Zahodne Nemčije, Švice, Avstrije in Velike Britanije.

Pravkar zaključeni beograjski sejem je jasno pokazal, da ima Beograd vse pogoje, da se razvije v važno trgovsko središče med Vzhodom in Zahodom, kar velja predvsem za poslovne stike med zastopniki industrializiranih držav Evrope ter držav Azije in Afrike, ki si prizadevajo, da se gospodarsko osamosvojijo ter razvijejo svoje lastne proizvodne sile.

Pomen reške luke nenehno narašča

V prvih šestih mesecih letošnjega leta je bilo v reški luki pretovorjenih 445.136 ton tranzitnega blaga, kar je za 131.000 ton več kakor v istem času preteklega leta.

Izmed držav, ki uvažajo in izvažajo preko Reke, se je te luke najbolj poslužila Češkoslovaška, ki je transportirala preko nje 168.687 ton različnega blaga, kar je za 20.000 več kakor v preteklem letu. Porast tranzita pa je največji pri Avstriji, ki je letos transportirala 85.000 ton blaga več kakor lani. Madžarska in Avstrija sta v letošnjem prvem polletju transportirali po 130.000 ton blaga preko Reke. Madžarski transport se je v prvem polletju letošnjega leta povečal za 20.000 ton. Poleg tega je letos prvič šlo preko Reke tudi 6414 ton blaga iz Poljske.

Kakor poroča združenje jugoslovanskih luk, je tranzitni promet preko Reke mogoče še povečati, ker je reška luka oprem-

ljena že z modernimi pristaniškimi napravami. Poleg tega je kapaciteto reške luke mogoče povečati tudi s tem, da jugoslovansko blago natovarjajo in iztovarjajo tudi v drugih jugoslovanskih lukah, ki so bile doslej manj izkoriščene in so za tranzitni promet manjšega pomena ali pa sploh ne pridejo v poštev. Na Reki bodo zgradili še različna skladišča in obnovili obalo, ki pride v poštev za pristajanje tovornih ladij, poleg tega pa bodo luke še bolj mehanizirali in na ta način povečali njeno zmogljivost. Delno so dela že v teku, nekaj dvigal pa je že nabavljenih na Madžarskem.

Tako je Reka poleg Trsta najuspešnejša jadranska luka, preko katere uvažajo in izvažajo srednjeevropske dežele svoje blago. Bistvena razlika pa je v tem, da tranzit preko Reke narašča, dočim Trst nekoliko izgublja svoj pomen in se Tržačani zaradi brezposelnosti izseljujejo v preko-oceanske dežele.

PO ŠIRNEM SVETU

London. — Voditelj britanskih laburistov Bevan pravi, da je treba razgovore o razorožitvi nadaljevati v zvezi z tem, da so se pojavile težave. Meni pa, da naj bi sedanje razgovore v Londonu nadaljevali ministri, medtem ko naj bi voditelji velikih držav hkrati organizirali nov sestanek v iskrenem prizadevanju, da bi izgladili najvažnejša nesoglasja.

Kuala Lumpur. — V okviru proslave ob proglatvi neodvisnosti Malaje je bila v malajskem glavnem mestu Kuala Lumpur velika vojaška parada, pri kateri je sodelovalo 2000 pripadnikov prvih malajskih vojaških sil, opazovalo jo je pa nad 20.000 ljudi. Paradi je prisostvoval tudi predsednik malajske vlade princ Abdul Rahman s člani vlade.

Kairo. — Egiptovski finančni minister Kaisumi se muči v Damasku, kjer vodi s sirske politiki in državniki razgovore o enotni gospodarski politiki, ki naj bi jo uveljavili obe državi. Minister Kaisumi bo nato obiskal Grčijo, Romunijo in Češkoslovaško.

New York. — Malajska federacija, ki je postala neodvisna, je zaprosila za sprejem v Organizacijo združenih narodov. Predsednik Malaje Rahman je poslal generalnemu sekretarju Hammarskjöldu brzojavko, v kateri je rečeno, naj bi o sprejemu Malaje v OZN razpravljali že na prihodnjem zasedanju Glavne skupščine.

Oman. — Predstavnik omanskega imama je obdolžil britanske čete v Omanu, da so pobile 300 omanskih kmetov, ki so pomagali upornikom. Britanski vojski še nadalje ubijajo omanske pripadnike. Kmete mučijo pred očmi njihovih družin in jih tako hočejo prisiliti, da bi povedali, kje se skrivajo pripadniki uporniškega gibanja.

Moskva. — Sovjetska ekspedicija je pri svojem raziskovanju v okviru mednarodnega geofizikalnega leta odkrila največjo morsko globino na svetu in sicer na področju Filipinov, kjer je izmerila 10.960 metrov. Ta ekipa je tudi snemala v Zahodnem Pacifiku v globini 5789 metrov.

Rangun. — Predstavnik burmanske vlade je izjavil, da se na burmanskem ozemlju še vedno nahaja okoli 3000 pripadnikov Čangkajskovih enot. Ti se premikajo na obmejnih področjih na meji Taja in Laosa. Predstavnik je poudaril, da se Burma trudi, da bi ti vojaki zapustili deželo.

Budimpešta. — Predstavnik madžarskega zunanjega ministrstva je kritiziral ameriško poslaništvo v Budimpešti, ker že od 4. novembra lani daje azil kardinalu Mindszentiju. Po njegovih besedah je to zloraba diplomatske imunitete in očitveno vmešavanje v notranje zadeve Madžarske. Dodal pa je, da madžarske oblasti ne bodo uporabljale sile, da bi odvzele kardinalu azil.

Moskva. — Sovjetsko zunanje ministrstvo je obvestilo tuja predstavništva, da je bila ukinjena prepoved obiskovanja posameznih mest, ki je veljala za posamezne predstavnike tujih misij.

Tokio. — Pretekli teden je začela japonska policija z velikimi racijami proti komunistom. Doslej še ni bilo sporočeno, koliko komunistov so zaprli. Aretirane komuniste obtožujejo nezakonite dejavnosti. Ta akcija je ena največjih, kar so jih izvedli na Japonskem v zadnjih letih.

Atene. — Ciprski arhiepiskop Makarios je izrazil svoje priznanje članom gibanja za priključitev Cipra h Grčiji in obsodil uradna britanska poročila s Cipra, ki govore o Ciprčanih kot teroristih. Makarios je dejal, da so teroristi na Cipru oni, ki preganjajo in terorizirajo one, katerih zločin je v tem, da zahtevajo svobodo in neodvisnost. Te izjave je Makarios podal med bivanjem pri kralju Pavlu na Krfu tik pred odhodom v ZDA.

Wiesbaden. — Skupina nemških firm se je sporazumela s predstavniki Venezuele, da bo zgradila čez Maraceibsko jezero most, ki bo dolg 5,5 milje. Stroški za gradnjo mostu bodo znašali 100 milijonov dolarjev.

GOSPODARSKI DROBIŽ

Mednarodni sejem v Leipzigu

Zadnjo soboto je bila slovesna otvoritev letošnjega mednarodnega velesejma v Leipzigu. Razstavo, na kateri sodeluje okoli 7000 razstavljalcev iz 36 dežel, je odprl trgovinski minister vzhodnonemške demokratične republike Heinrich Rau. Letos sodelujejo prvič na tej gospodarski prireditvi tudi Kanada, Japonska in Mongolija, med zahodnimi razstavljalci pa je najmočnejše zastopano podjetje iz Avstrije.

Avstrijski izvoz v Nemčijo narasel

Po objavi letnega poročila trgovinskega delegata v Beogradu je Avstrija v prvem polletju letošnjega leta izvozila v Zahodno Nemčijo blaga v vrednosti 2,5 milijarde šilingov. To pomeni v primerjavi z lanskim izvozom v Zahodno Nemčijo, ki je znašal v istem razdobju 2,1 milijarde šilingov, prirastek za 16 odstotkov. V prvem polletju leta 1955 je znašal avstrijski blagovni izvoz v Zahodno Nemčijo samo 1,9 milijarde šilingov, kar pomeni, da izvoz v to deželo nenehno narašča.

Trgovinska bilanca Madžarske močno pasivna

Ker so po oktobrskih dogodkih lanske jeseni nastopile na Madžarskem v gospodarstvu težkoče, izkazuje tudi trgovinska bilanca za letošnje prvo polletje izredno visok pasivni saldo, in sicer zaradi velikega uvoza surovin in potrošnega blaga. Celotni uvoz je v prvem polletju znašal 5,5 milijona ton, izvoz pa samo 780.000 ton. 70 % vsega obsega madžarske trgovine odpade na države vzhodnega bloka. V teh državah namerava Madžarska najeti tudi dolgoročne kredite za izravnavo pasivnega salda svoje trgovinske bilance.

Bilčovs

V noči od 25. na 26. t. m. se je pripetila na razgledni cesti med Kotmaro vesjo in Čahorčami smrtna prometna nesreča. Janez Radičnik je bil okoli polnoči na poti iz Kotmare vesji proti Čahorčam. Nasproti mu je privozil Jesenko z motornim kolesom, na spremnem sedežu pa je sedela njegova sestra. Nesreča je hotela, da je Jesenko zavozil v Radičnika, ki je prihajal iz nasprotne smeri. Pešec je padel tako nesrečno, da si je nalomil lobanjo ter polomil in zmečkal nogo. Motociklist in njegova sestra sta odnesla le lažje poškodbe. Ponesrečenega Radičnika so prepeljali v bolnišnico v Celovec, toda že v jutranjih urah je podlegel težkim poškodbam.

Tragično umrl Radičnik je bil bolj revež, zaradi tega je bil v občinski oskrbi. Rada pa ga je imela vsa tukajšnja okolica in ga poznala kot veselga in nikomur ničesar hudega želečega človeka. Pokojni je rad obiskoval semnje po naših vaseh in ni zamudil nobenih svatovščin ali pogrebov.

Ko smo po naših vaseh zvedeli, da je Radičnik preminul v bolnišnici in bi bil moral biti pokopan v Celovcu, smo sklenili, da ga je treba prepeljati na domače pokopališče. Dobri ljudje v občini Bilčovsu in Zgornji Vesci so prispevali potrebni denar, da smo rajnega pokopali v domači zemlji.

Pri pogrebnih svečanostih je bilo zbranih izredno mnogo žalnih gostov. Pevski zbor mu je ubrano zapel žalostinke, posmrtni nagovor in potrebne obrede pa je opravil g. prošt Benetek. Ubogega člana naše občine smo pokopali častno, kakor vsakega drugega in povemo to zaradi tega, ker je lepo, da je naše ljudstvo pokazalo toliko socialne zavesti, da smo v smrti vsi enaki brez razlike položaja. Vsem plemenitim darovalcem, ki so omogočili lepo dejanje, velja tem potom prirsčna zahvala, vsem sorodnikom pa izrekamo naše iskreno sožalje.

Kratek obisk v „Korotanu“ v Sekiri

Sekira uživa po pravici sloves najlepšega kraja ob Vrbskem jezeru. V tem idiličnem kraju je slovenska združena organizacija pred nekaj leti zgradila hotel-penzion po najmodernejših vidikih, ki pa kljub temu vzbuja občutek tople domačnosti. Gostišče je brez dvoma postavljeno na najlepši točki kraja s prekrasnim razgledom po vsem Vrbskem jezeru. Čudovita okolica, izredno ugodna temperatura jezera, diven razgled v večernih urah po čarobno razsvetljenih obronkih po vsej obali jezera in luč na razgledni točki Piramidi, je dodatek k ugodnostim, ki jih gostišče »Korotan« nudi svojim številnim, med njimi tudi mnogim že stalnim vsakoljetnim gostom.

Vse najmoderneje in smotrno urejene sobe so opremljene s centralno kurjavo, toplo in mrzlo tekočo vodo, telefonom in balkonom. Nekateri sobe imajo lastne kopalnice in sanitarne naprave, poleg tega so v vsakem nadstropju kopalnice in pršne kopalje. V hotelu je prostorna hala in jedilna dvorana, pred poslopjem pa lepo okrašena prostrana terasa. V večernih in nočnih urah je preskrbljeno za glasbeno razvedrilo in plesno zabavo v lastnem baru.

Gostje so preskrbljeni z odlično kuhinjo in skrbno izbranimi pijačami za vsak tudi najbolj razvajen okus. Gostje se lahko po mili volji kopljejo v obrežnem kopalšču, veslajo po jezeru ali pa ribarijo v lastnem ribniku. Na razpolago je tenis, osvežujoče pa poživljajo lepi sprehodi po bližnjem gozdu.

Ni čudo, da se je kraj in hotel priljubil turistom, ki prostore v gostišču napolnjujejo vsako leto in prihajajo ne samo prvič, temveč tudi drugič, tretjič in večkrat. Ko sva se s tovarišem nekega lepega večera mudila v hotelu, sva iztaknila zanimivo knjigo, v katero zapisujejo gostje svoje vtise in pripombe. »Knjiga gostov« je bujna kolekcija pisav turistov iz domala vseh delov sveta.

Poleg Avstrijcev, med temi mnogo turistov iz Dunaja in Graza, so v knjigi ovekovečili svoja imena Francozi, Holandci, Angleži, Amerikanci, Nemci, Italijani, Luksemburžani, Švicarji, Jugoslovani, Rusi, gradiščanski Hrvati, Poljaki, Arabci, Izraelci in morda še drugi. Pestro sreča-

Nekaj vesti iz Škofič

Poročamo nekaj drobnih novic iz našega kraja. Veseli smo, da smo dobili v našo vas zdravnika in nam v potrebi ni treba iskati pomočnika pri boleznih tako daleč, kakor smo to morali doslej. Nikdar ne vemo v naprej, kdaj zdravnika potrebujemo. Svojo ordinacijo je odprl dr. Duschek in sicer v prostorih pri Umeku. V kratkem času svojega delovanja med nami si je zdravnik osvojil priljubljenost in naklonjenost prebivalstva. Škoda je, da ne obvlada tudi našega domačega jezika, drugače pa je v narodnostnih vprašanjih zelo stvaren in objektivni. Če je potrebno, mu radevolje pomaga njegova žena, ki razume naš jezik, saj je doma iz Slovenjega Plajberka.

Toda še drugi napredek lahko poročamo: tudi živinozdravnika smo dobili v naš kraj. Mladi doktor Tone Samonik je pričel poslovati v Požarnikovi vili. Kaže, da se zelo uveljavlja, ker ga ni lanko najti doma, kar pomeni, da je sposoben živinozdravnik ter se tudi z ljudmi prav dobro razume. Pričakujemo, da bo tudi živinozdravnik kmalu privedel v svoje prostore življenjsko družico, da bo ob njegovi odsotnosti lahko sprejemala stranke.

Z gosničarjem, ki nam ga je dala na razpolago kmetijska zbornica, popravljamo poti na Klopcah. Težki stroj nas zares precej stane, vendar je njegova zmogljivost občudovanja vredna, tako da bomo lahko prišli na svoj račun.

Tudi z letošnjo letoviško sezono smo lahko zadovoljni. Mnogo tujcev je preživelo svoje dopuste v našem kraju in smo imeli oddane v najem vse razpoložljive sobe v gostilnah in pri privatnikih. Največ gostov je bilo iz Dunaja in Nemčije. Brez dvoma je številen obisk turistov velikega gospodarskega pomena tudi za naš kraj.

Letoviščarji so se v splošnem odlično

razumeli s tukajšnjimi domačini, bodisi slovensko ali nemško govorečimi. Smatrali so celo za zanimivo in pestro, da so preživljali svoj dopust v kraju, kjer so slišali obe govorici naše dežele. Podoba je, da se je stara miselnost omalovaževanja in zaničevanja slovenskega jezika in ljudstva tudi pri Nemcih v glavnem preživela, kar ustreza duhu novega časa in napredka ter je zelo razveseljivo. Taki gostje so nam seve vedno dobrodošli ter smo letošnjo sezono preživeli v lepi harmoniji.

V prijetno vzdušje lepe karmonije pa je neprijetno odjeknilo godrnjanje neke letoviške osebe, ki mora biti strašno oddaljena od sodobnega stremjenja vseh dobromislečih ljudi pri vseh narodih, ki se požrtvovalno in iskreno prizadevajo, da bi se ljudstva čimbolj zblížala in zato pokopavajo škodljivo nastrojenje narodnostne nestrpnosti in mržnje. Ta oseba, bodimo prepričani, da je bila zares izjema med letoviščarji, se je hudovala, ko je slišala slovensko, posebno ko so po domačem govorili otroci. Razsrdila se je in dejala, kako je kaj takega mogoče, ker da bo, če bo šlo tako naprej, v nekaj letih vse poslovenjeno. Neka mati je k temu pripomnila, da naši otroci prav tako dobro govorijo tudi nemški, ker se jezika naroda-soseda učijo in ga ne sovražijo in so primeri, da otroci slovenskih staršev čisto bolj obvladajo pravilno nemščino, kakor otroci z nemško materinščino. Naši otroci nemški jezik spoštu-

jejo, svojega pa ljubijo in mu hočejo ostati tudi zvesti.

Nacistična krilatca »Kärntner sprich deutsch« spada hvalabogu med staro šaro, ideja lepšega medsebojnega sožitja med narodi na svetu si utira pot naprej in že svita zarja novega lepšega življenja, za kakršno se prizadevamo tudi pri nas na Koroškem, da bo narodnostni prepir v deželi pregnan, ko — po Prešernu — ne vrag, le sosed bo mejak! Potem bo v deželi gora, jezer, dolin in petja življenja lepo. Primer narodnostne mržnje, ki smo ga na kratko opisali, je na srečo samo še odsev nekdanje načrtno gojene nacionalistične miselnosti.

Železna Kapla

Pretekli teden se je primerila v Železni Kapli prometna nesreča, ki se je na vso tragiko končala s smrtnim izidom. Andrej Bučovnik, p. d. Sabodin iz Remšenika, se je pripeljal z motornim kolesom po stranski cesti in na cesti, ki vodi iz Železne Kaple v Korte, zadel v avtomobil stavbenika Kavellarja, ki je prav v tem trenutku pasiral cesto v smeri Obirska. Bučovnik je strmoglavil ter se hudo poškodoval, da so ga morali nemudoma prepeljati v bolnišnico v Celovec.

Upali so, da bo zdravnikom v bolnišnici še uspelo rešiti Sabodinovo življenje. Toda bilo je zaman; v soboto je podlegel smrtonosnim poškodbam. Sabodinova družina je izgubila očeta in gospodarja, ker pokojni zapušča ženo in dvoje otrok. Hudo prizadeti družini izrekamo iskreno sožalje.

Podkraj pri Pliberku

Preteklo nedeljo je pri Šternu v Podkraju umrl Anton Turk, v vsej okolici poznan kot mož dela in vseskozi poštenjak. Dosegel je starost 71 let ter je preminul po daljši mučni bolezni.

Pokojni je bil miren značaj ter je skozi vse življenje vse svoje sile posvečal blaginji Šternove domačije. Njegova delavnost je bila zglodna, njegova rojstna hiša je imela v njem najskrbnejšega in požrtvovalnega sotrudnika. Lastne družine ni imel, bil pa je dragocen član Šternove družine, najboljši brat in desna roka gospodarja ter dober stric svojim nečakom in nečakinjam.

V svoji notranjosti je vseboval bogate zaklade plemenite miselnosti. Njegovo veselje in razvedrilo mu je bilo od rane mladosti branje slovenskega tiska. Pri nabavi knjižnih dobrin ni štedil ter si je uredil lepo knjižno zbirko. Bral je slovenske časopise in tudi Slovenski vestnik od prve do zadnje strani. Zaradi tega je bilo njegovo obzorje zelo široko, za izobraženega človeka je bil naravnost užitek, s pokojnim pokramljati o najrazličnejših vpra-

šanjih. Vsled izobrazbe, ki si jo je kot ljubitelj branja osvojil, si je zasidral tudi trdno in kremenito narodno zavest ter globok čut za resnico in pravico. V svojih mlajših letih je bil preudaren svetovalec in sodelavec v slovenskih prosvetnih organizacijah.

Nacistični nasilniki so leta 1942 izselili tudi pokojnika, prav gotovo zaradi njegovih plemenitih vrlin in poštene miselnosti, in ga z ostalo Šternovo družino vred pregnali v daljno tujino. V taboriščih Frauenaurech, Schwarzenberg in Hesselberg je moral pretrpeti bridko usodo izobčencev in pregnancev. Kakor vsi drugi sotrpini izseljenci je tudi pokojni neomajno veroval, da bo zmagala pravica nad krivico ter da se bo končno spet vrnil v domači kraj.

V torek dopoldne smo dragega pokojnika ob udeležbi številnih žalnih gostov spremili k večnemu počitku na libuško pokopališče. Pokojnega Antona Turka bomo ohranili v lepem spominu, žalujočim sorodnikom pa izrekamo naše iskreno sožalje.

Po pliberškem sejmu na travniku

Pliberška ljudska slavnost, ki je največja v Podjuni, je za letos mimo. Okrašeno mesto si je nadelo spet vsakdanjo obleko. Drugi dan sejma, v ponedeljek popoldne, je prišla na hitro nevihta in zajela množico ljudi, ki so se kretali po travniku. Ljudje so bežali pod šotore gostinskih podjetij in našli prostor zlasti v veliki hali, kjer je marljivo igrala libuška godba, napolnili pa so tudi druge ute, najbolj pa se je v Breznikovi koji gnetlo ljudi najrazličnejše vrste. V Breznikovem paviljonu so si gostje privoščili izbrana vina, sendviče in pečene ribe ter uživali zvoke živahne godbe Kranjskega kvinteta.

V nedeljo pa je bilo ves dan ugodno vreme za sejmsko srečanje. Natrpalo se je ljudi na travnik, kot še nikoli. Motor-na vozila najrazličnejših vrst so iz vseh strani brzela v Pliberk, brezobzirno, ne glede na življenjsko nevarnost, ki ji je izpostavljen vsak pasant na cestah, tudi takšen, ki se pravilno drži prometnih predpisov. In zares se je v nedeljo v večernih urah pripetila v bližini Šmihela usodna prometna nesreča, ki je povzročila smrt mladega bitja, sedemnajstletnega dekleta. Avto, ki je vozil v smeri iz Pliberka proti Šmihelu, je povozil Berto Bradah iz Podlbiča, ko je šla peš po desni strani ceste. Vsled smrtonosnih poškodb na glavi je ugasnilo mlado življenje nadebud-

nega dekleta. Mrtvo so morali spraviti s ceste.

Kljub sveži krvi v bližini Pliberka, ko je tako tragično končalo mlado življenje, je valovilo sejmsko življenje do poznih jutranjih ur in tudi vso noč. Lahko se ugotavlja, da so podjetniki, ki so postavili svoje blago in izdelke na prodaj, naredili zadovoljive poslovne sklepe. Ljudje so precej kupovali, v zadostni meri konsumirali tekočine in jestvine, kmetje pa so se zanimali tudi za kmetijsko orodje in stroje.

Sejmski dnevi so minili, po starem pravilu pride po sejmu hladna jesen v deželo, glave so se iztreznile in spet se je bilo treba posvetiti vsakdanjim dolžnostim, vsak v svojem poklicu v borbi za obstanek, kar življenje zahteva od slehernega. Svoje življenjske naloge pa izpolnjuje vsak z veseljem, ki hoče biti koristen član občestva.

KOLEDAR

Petek, 6. september: Caharija
Sobota, 7. september: Marko
Nedelja, 8. september: Roj. M. D.
Ponedeljek, 9. september: Peter Kl.
Torek, 10. september: Nikolaj T.
Sreda, 11. september: Prot. i. Hiac.
Četrtek, 12. september: Ime Mar.

Sporočamo žalostno vest, da je v ponedeljek, dne 2. septembra zvečer nepričakovano umrl naš podpredsednik

Tomo Kunčič

pd. Spodnji Krof v Spodnji Kneži

Dragega pokojnega smo spremili v četrtek, dne 5. septembra 1957 ob 10. uri od doma na pokopališče v Grebinjskem Kloštru.

Slovensko zadrugištvo izgubi z njegovo smrtjo enega izmed svojih najboljših voditeljev ravno sredi nadebudnega dela in novih načrtov. Ostal nam bo vsem vzor požrtvovalnosti in predanosti ciljem našega zadrugišnega dela v korist slovenskega ljudstva na Koroškem!

Zveza slovenskih zadrug v Celovcu

Sporočamo žalostno vest, da je dne 2. septembra zvečer nepričakovano umrl naš predsednik

Tomo Kunčič

p. d. Spodnji Krof v Spodnji Kneži

Dragega pokojnega smo spremili v četrtek, dne 5. septembra 1957 ob 10. uri od doma na pokopališče v Grebinjskem Kloštru.

Naša zadruga je zgubila z njegovo smrtjo predsednika, ki je bil vsem odbornikom in članom vzor dela in skrbnosti, vsem sodelavcem pa najboljši tovariš, ki je z nami čutil in živel.

Naše delo in naporji za utrditev zadruge bodo med nami ohranili njegove vrline njemu v trajni spomin!

Južnokoroška gospodarska zadruga

Sporočamo žalostno vest, da je dne 2. septembra zvečer nepričakovano umrl
naš podpredsednik

Tomo Kunčič

pd. Spodnji Krof v Spodnji Kneži

Dragega pokojnega smo spremili v četrtek, dne 5. septembra 1957 ob 10. uri od doma na pokopališče v Grebinjskem Kloštru.

Njegova smrt nam iztrga iz naših vrst poslovodečega podpredsednika. Vsi člani in prijatelji vedo, kakšno vrzel zapušča ta izguba v vrstah našega združenstva okraja Velikovec.

Hranilnica in posojilnica Velikovec

RADIO PROGRAM

RADIO CELOVEC

Poročila dnevno: 5.45, 6.45, 7.45, 12.30, 17.00
20.00, 22.00.

Vsakodnevne oddaje: 6.00 Oddaja za kmete — 7.00 Pisan spored za jutranjo uro — 9.00 Pozdrav nate — 10.10 Gospodinjki magacin — 11.00 Dobro razpoloženi ob enajstih — 11.45 Oddaja za podeželje — 12.02 Pestro mešano — 13.00 Opoldanski koncert — 18.00 Sami Magerji — 19.05 Dober večer dragi poslušalci — 19.30 Odmev časa.

Sobota, 7. september:

5.35 Kmečka godba — 8.45 Širni pisani svet — 9.00 Od pesmi do pesmi — od srca do srca (slov.) — 14.30 Pozdrav nate — 15.45 Nekaj iz domovine — 17.10 Odlični izbor — 18.10 Kjer se poje, se mirno ustavi — 20.16 Odlomki iz različnih gledaliških del — 22.15 Plesna godba po naročilu.

Nedelja, 8. september:

6.10 Vesele melodije — 7.20 S pesmijo pozdravljamo in voščimo (slov.) — 8.05 Oddaja za kmete — 9.00 Nedeljski venček melodij — 11.00 Veselo petje — veselo igranje — 13.00 Operni koncert — 13.45 Ko lastovke se spet poslavljajo — 14.30 Pozdrav nate — 16.30 Čudžena očala — 19.00 Nedeljski šport — 20.15 „Štiri dni megla“, kriminalna slušna igra.

Ponedeljek, 9. september:

5.35 Kmečka godba — 8.45 Zapiski iz domovine — 14.00 Poročila, objave. Glasbeni utrinki (slov.) — 16.00 Brali smo za vas — 16.45 Znanje za vse — 17.15 Popoldanski koncert — 18.20 Avstrijska sindikalna zveza komentira — 18.45 Aktualna vprašanja okoli setve ozimin (slov.) — 19.15 Od plošče do plošče — 20.16 Dunajsko — 21.00 Novi avstrijski šlagerji.

Torek, 10. september:

5.35 Alpski zvoki — 8.45 Zaščitna medicina — 14.00 Poročila, objave. Rdeče — rumeno — zeleno. Oddaja za motorizirane (slov.) — 16.00 Znanstveni članek — 16.45

Pester zborovski koncert — 17.15 Popoldanski koncert — 18.25 Radijska prijateljica — 19.15 Lepe žene iz 1001 noči — 20.16 Orkestralni koncert.

Sreda, 11. september:

5.35 Kmečka godba — 8.45 Iz ženskega sveta — 14.00 Poročila, objave. Iz domačih gajev (slov.) — 16.00 Oddaja za žene — 16.20 Poznani umetniki — 16.45 Iz raziskovalnega dela naših visokih šol — 17.15 Popoldanski koncert — 18.15 Pesmi in glasba iz Koroške — 18.45 Za ženo in družino (slov.) — 20.16 Večer pri Robertu Stolzu.

Četrtek, 12. september:

5.35 Alpski zvoki — 8.45 Avstrijci v inozemstvu — 14.00 Poročila, objave. Pisan spored slovenskih pesmi (slov.) — 16.30 Zborovski koncert — 17.15 Popoldanski koncert — 18.30 Gospodarska oddaja — 18.45 Oddaja za kmete — 19.00 Princeska dneva — 20.16 Nekaj o Maria Zelli — 21.00 Zveveča alpska dežela.

Petek, 13. september:

5.35 Kmečka godba — 8.45 Tedenska kronika koroške vasi — 14.00 Poročila, objave. Akustični mladinski list (slov.) — 15.30 Pridi v kuharsko šolo TEA — 16.00 Lepa pesem — 16.45 Znanje za vse — 17.15 Mladinski koncert — 18.15 Mladina in film — 18.25 O petju na Koroškem — 18.45 Iz koroške knjižne delavnice (slov.) — 20.20 Slušna igra: „Peklenki stroj“.

Krojaško podjetje v Rožu išče vajuca. Nastop 15. XI. 1957. Hrana in stanovanje v hiši. Prijave na upravo lista.

Iščem hišno pomočnico za pomoč v gospodinjstvu in na vrtu. Je lahko tudi starejša, do 45 let. Plače po dogovoru. Prijave na upravo lista.

Nepričakovano je sredi skrbi in dela za družino in skupnost umrl v ponedeljek zvečer naš ljubljeni mož in atek

Tomo Kunčič

p. d. Spodnji Krof v Spodnji Kneži

Pogreb dragega pokojnega bo v četrtek, dne 5. septembra 1957 ob 10. uri od doma na pokopališče v Grebinjskem Kloštru, kjer bo v farni cerkvi pogrebna sveta maša.

Prijatelji, ki so ga poznali, bodo razumeli, kaj smo z njegovo smrtjo zgubili.

Spodnja Kneža, dne 2. septembra 1957.

V globoki žalosti

Družina Kunčič

V Avstriji je še vedno 26.000 madžarskih beguncev

Mednarodna organizacija za izseljevanje poroča, da sta v avgustu prispela v Avstrijo samo dva madžarska begunca. Skupno število vseh madžarskih beguncev, ki so od lanskega oktobra naprej pribežali v Avstrijo, znaša 171.367, od katerih jih je bilo 145.293 pozneje sprejetih v druge evropske in izvenevropske dežele.

Od 36 dežel, ki so sprejele madžarske begunce, stojijo na prvem mestu Združene države Amerike, ki so sprejele vsega skupaj 34.064 beguncev. ZDA sledi Kanada, ki je sprejela 24.103 begunce, nato Velika Britanija, ki jih je sprejela 20.566, Zahodna Nemčija jih je sprejela 11.699, Švica pa 10.357 in Francija 9594 beguncev.

V avgustu je s pomočjo mednarodne organizacije za izseljence (ICEM) zapustilo Avstrijo še 1970 beguncev, ki so se naselili v drugih državah, in sicer 980 v

Kanadi. Po najnovejših podatkih se nahaja v Avstriji še vedno 26.000 madžarskih beguncev, ki čakajo na izselitev.

Grška kraljevska družina pride v Avstrijo

Ze enkrat je bil napovedan obisk grškega kralja v Avstriji, vendar takrat do obiska zaradi napetega položaja na Cipru ni prišlo. Sedaj pa je zopet napovedano, da bo v kratkem prispela grška kraljevska družina na štiritredenski dopust v Avstrijo. V ponedeljek se je kralj Pavel vrnil iz Aten na otok Krk, kjer ima svojo poletno rezidenco. Včeraj je kralj v spremstvu svoje soproge in svojih otrok zapustil Krk ter se vkrcał na grško bojno ladjo »Polemistis« in odpotoval v Benetke, odkoder bo nadaljeval svoje potovanje v Avstrijo.